

רבי אלעזר אמר, אלה - בכל מקומ פסל את הראשותים. שנינו וכו'. מה כתוב למלعلا בפרשת בראשית? בראשית ט ונזכר יצא מעדן להשכות את הגן ומשם יפרד וגוז. אוטו הנקר ששופע ריויצא ונכנס לגן ומשקה אותו מהשכה של מלعلا, ועשה לו נחת ועשה פרות ומגדל ורעים, הוא אז נוח לפל. וזה נוח לאן. וזה עשויה מנוחה בו (נ"א לנו, והוא טן, כמו שנאמר שם) כי בו שבת, וכחוב וישבת ביום השבעה. וזה סוד שדבר זה עשויה חולדות ולא אחר.

בא ראה, כמו זה נח למטה הברית הקדוש היה דגמא של מלعلا, ועל זה נקרא איש האדמה. וסוד למךנו, שהרי נח הatzarik לתחנה לתחמבר עמה ולקיים זרע של הכל, שפטוב לחיות זרע.

מי זו התחנה? זה ארון הברית. ונח והתחנה למטה כף הם כמו דגמא זו של מלعلا. בנח כתוב הברית, שפטוב והקימתי את הברית אפס. ועוד שהתקיים בו בריתם אפס. ועד שהתקיים בו ברית לא נכנס לתחנה, שפטוב והקימתי את הברית אפס יקח אל התחנה. ואז דימתה התחנה ארון הברית. זו תבה ונח, הכל כמו של מלعلا. ובגלל שהברית הוצאה למала, הוא עשויה חולדות. כמו זה נח [לאשה] הוא עשויה חולדות. משום כך [כמו שנאמר]

אללה חולדות נח.
נח איש צדיק, כך הוא בראוי כמו של מלعلا. ועל זה כתוב משלי) וצדיק יסוד עולם מתקימת על זה, שהרי הוא העמוד שהעולם עומד עליו, ומהו? זה צדיק, ונח נקרא צדיק להטלה. וסוד [נ"א ה] של הכל - את האלים התהלך נח, דיקא, שלא אתפרש מגיה לעלמי. ולמהו? הוא בארצה

רבי אלעזר אמר, אלה בכל אמר פסל את בראשת דבראשית (בראשית ב) ונחר יוצא מעדן להשכות את הגן ומשם יפרד וגוז. ההוא נהר הנגיד ונפיק ועיל לגנטא ואשקי ליה משקי דלעילא ועבד ליה ניחא ועבד איבין ורבו זרעין. והוא כדין ניחא לבלא. ודה ניחא ליה לגנטא. ודה עבד ניחא ביה (נ"א לנטא. וננטא ניחא ביה). כמה דאת אמר (בראשית ב) כי בו שבת. וכחוב, (בראשית ב) וישבות ביום השבעה. ודה רוזא דמלחה דא עבד תולדות ולא אחרא.

הא חזי, (כח ב) בגונא דא נח למתה. קיימא קידישא הרה דוגמא דלעילא. ועל דא אקרי איש האדמה. ורוזא אוליפנא, זהה אצתרייך לתחנה לאתחברא בה. ולקיימא זרעא דכו לא דכתיב לחיות זרע.

מן תיבת. דא (ד) ארון הברית. ונח ותיבה למתה הכי הוא בדוגמא (ה) דלעילא. נח כתיב ביה ברית דכתיב והקימתי את הברית אפס וגוז. ועוד דאתקאים ביה ברית לא עיל לתחנה. דכתיב והקימתי את בריתי אפס ובאת אל התחנה. וכדין דזה תיבת ארון הברית. (ה) תיבת ונח כל בגונא דלעילא. ובגין דהאי ברית לעילא הוא עבד תולדות. בגונא דא נח (ד"א למתה) והוא עבד תולדות. בגנייך (בפה ראת אטר) אלה תולדות נח.

נח איש צדיק. הכי הוא ודה בגונא דלceilא. ועל דא (משל) וצדיק יסוד עולם כתיב. וארצה על דא אתקימת. דה איה עמודא דעלמא קיימא עלייה. ומאן איה דא צדיק. ונח אקרי צדיק למתה. ורוזא (נ"א ד) דכלא, את האלים התהלך נח, דיקא, שלא אתפרש מגיה לעלמי. ולמהו? הוא בארצה